

باز هم دولت آلمان و حربه اخراج پناهجویان افغانستانی

دولت آلمان پلان نموده که تعدادی دیگر از پناهجویان افغانستانی را بصورت اجباری بروز سه شنبه 23 جنوری اخراج نماید. ما باید در برابر اخراج اجباری پناهجویان بایستیم. از کار و وظایف عادی زندگی دست بکشیم و با جدیت و قاطعیت در برابر این برنامه ضد انسانی دولت آلمان بایستیم. ما باید در همه جا دست به تظاهرات بزنیم و با شعارهای پر شور و آتشین سیاست ضد انسانی دولت حاکم در آلمان را محکوم نماییم. اخراج حربه ای است که دولت آلمان توسط آن پناهجویان را تحقیر و توهین می کند و از طرف دیگر استثمار آنها را شدت می بخشد.

دولت آلمان در عین حالی که به وجود پناهنده ها اشد ضرورت را دارد همزمان بر طبل اخراج آنها، می کوبد. ضرورت دولت آلمان برای تامین نیروی کار مدتی است که در برنامه آنها قرار دارد. در اواخر قرن بیستم کارشناسان امور اجتماعی و برنامه ریزی، دولت را متوجه سیر نزولی نفوس آلمان نمودند. دلیل کمبود جمعیت کم علاقه گی و بی علاقه گی مردم به تولید مثل بود و اینکه نسل موجوده آلمان به سرعت در حال پیر شدن است. جامعه شناسان این مشکل را همواره به دولت، گوشزد می کردند و خطر از بین رفتن نسل جرمن را طی سه دهه ی آینده، هشدار می دادند. دولت همزمان با توجه به این مسئله با مشکل نیروی کار نیز مواجه می شد؛ لهذا با برانگیختن احساسات ناسیونالیستی مردم آنها را تشویق به ازدواج و تولید مثل نموده و نوید کمک و حمایت به آنها می داد.

دولت همچنان طرح جلب و جذب نیروی فعال و فنی کار از کشورهای دیگر بخصوص کشورهای آسیایی چین و هند را پلان نمود. بر اساس این طرح جوانان آموزش دیده از این کشورها به آلمان دعوت و مقیم شدند.

همچنان نیروی جوان و آموزش دیده ی کشورهای اروپای شرقی که با از هم پاشی امپریالیزم شوروی در هرج و مرج و فقر اقتصادی بسر می بردند و با بدست آوردن «استقلال» به حوزه ی یورو پیوسته بودند تشویق به آمدن به آلمان و کار در امور ساختمانی وزیربنایی، شدند.

اجرای این پلان ها برای کشور آلمان هم پر هزینه بود و هم مشکلاتی را نیز به همراه داشت.

زمانیکه سیل مهاجرت در میانه ی سال 2015 میلادی به سمت اروپا شدت گرفت دولت آلمان تلاش نمود تا کمبود نیروی کار جوان و موضوع پیر شدن نفوس را بخصوص در برخی شهرهای کوچک با استفاده از سیل پناهجویان حل کند اما چنین وانمود کند که هدفش کمک به پناهجویان است و بدین طریق تلاش کرد تا چهره بشردوستانه ای از آنگلا مرکل صدراعظم آلمان را نیز ارائه کند.

دولت آلمان و بخصوص شخص مرکل با باز نمودن آغوشش خواست تا عده ی بیشتری را به سوی آلمان بکشاند. تا مشکلات فنی و حرفه ای اقتصاد اش را ازین طریق حل و فصل نماید، تا از هزینه های گزافی که برای کارگران کشورهای دیگر نموده بود بکاهد و مشکلات اقتصادی کشور و خواسته های قشر مرفه و پردرآمد را مرفوع نماید. البته احتیاجات و تامین نیروی کار و تامین نیروی انسانی تنها هدف آلمان و بقیه کشورهای امپریالیستی از پذیرش پناهجویان نیست، آنها اهداف سیاسی از جمله نفوذ سیاسی در مناطق جهان را نیز در نظر دارند.

اما دولت آلمان به هیچ وجه قصد نداشت بیشتر از تعداد معینی از پناهجویان که می توانست در خدمت اهدافش باشند بپذیرد. اما علیرغم اهداف دولت آلمان این ظاهر سازی بر شدت آمدن پناهجویان به آلمان افزود و عده ی بیشتری از مردم افریقا و آسیا را به سمت اروپا بخصوص آلمان کشانید.

این که درین مسیر چه تعدادی کشته و قربانی جهان امپریالیستی شده اند برای امپریالیست هامهم نبود.

اما دیری نیابید که دولت آلمان مجبور شد که چهره واقعی خود را نشان دهد و برای کنترل مهاجرین به اخراج پناهجویان از جمله پناهجویان افغانستانی بپردازد و برای جلوگیری از ورود بیشتر پناهجویان به ضد انسانی ترین طرح ها روی بیاورند. از جمله رها کردن پناهجویان در دریای مدیترانه و کاهش فوق العاده نیروهای نجات و کمک دهنده، تا غرق شوند و همچنین کمک به ایجاد اردوگاههای شکنجه و تجاوز به پناهجویان در لیبی و مراکش.

دولت آلمان به فاصله کوتاهی از ورود سیل آسای پناهجویان به این کشور دست به اخراج دسته جمعی آنها زد. این دولت ابتدا مهاجران کشورهای آلبانیا، بوسنی هزاره گوین، غنا، کوزوو، مقدونیه، سنگال و صربستان را مهاجر اقتصادی تشخیص داده و اکثریت آنها را از آلمان، اخراج نمود. سپس به سره و ناسره نمودن پناهنده های دیگر کشورها پرداخت. افغانستانی ها را بنا به قراردادی که با دولت مزدور افغانستان مبنی بر «امن بودن» آن کشور، منعقد نموده بود زیر فشار اخراج گذاشت. درخواست پناهندگی عده ی زیادی از آنها را رد کرد و تا به حال عده بسیاری را هم بطور اجباری به افغانستان، اخراج نموده است.

دولت آلمان با اطمینان از موجودیت این همه نیروی آماده به کار درمیانه سال 2016 قانون اقامت و پذیرش کارگران اروپای شرقی را تغییر داد و کار آنها را در آلمان محدود و مقید به موارد سختگیرانه نمود.

طبق آمارهای بدست آمده توسط کارشناسان نیمی از پناهنده های افغانستانی اهل حرفه و کارگرفنی هستند. عده ی زیادی از آنها را دختران و پسران خردسال تشکیل می دهند که می توانند جذب جامعه آلمان شده و در خدمت اهداف آتی این کشور، قرار گیرند، و بسیاری از آنهايي که در این جمع نمی گنجد ممکن است شامل اخراج گردند.

تهدید به اخراج همواره بر سر پناهجویانی که با مشقت بسیار و خطر کردنهای فراوان خود را به مقصد آلمان رسانده اند سنگینی می کند و آنهایی را که جواب رد گرفته اند تحت فشار می گزارد. ترس از اخراج عده ای را به کلیسا می کشاند، عده ای را به ازدواج با افرادی که علاقه ندارند مجبور می کند و اکثریت آنها رابطرف کارهای شاق و طاقت فرسا، می راند. واقعیت این است که پناهجویان از جمله پناهجویان افغانستانی به میل خود به آلمان و یا دیگر کشورهای اروپایی پناهنده نشده اند. واقعیت جهان امپریالیستی و جنگ های خانمان برانداز آنها علیه افغانستان و برخی دیگر کشورهای جهان که ایجاد هرج و مرج کرده است مردم را مجبور به ترک خانه و زندگی و وطن خود می کند. اما مشکلاتی که دولت های اروپا برای پناهجویان ایجاد می کنند آنها را مجبور به کار های سخت با شدت استثمار می کند.

بنا به گزارش اداره ی کار آلمان در سال گذشته از هر شش نفری که برای یافتن کار به آنها مراجعه نموده ، یک نفر آنها پناهنده، بوده اند.

ناگفته نباید گزارد این که مقاومت و مبارزه ی مستدام پناهنده ها و حمایت و پشتیبانی نیروها و سازمانهای انقلابی، دموکرات و آزادیخواه مانع پیشبرد اهداف امپریالیزم آلمان بوده است. این مبارزات توانسته اخراج سریع پناهجویان افغانستانی را، سد نماید و موجب بررسی دوباره کیس (پرونده) آنها شود.

این مبارزات توانست ذهنیت بسیاری از مردم آلمان را نسبت به شرایط امنیتی افغانستان روشن سازد و حمایت آنها از پناهجویان افغانستانی را، جلب نماید.

یک نمونه مهم آن عدم همکاری خلبانان شرکت هوانوردی لوفتانزا بود که از انتقال اجباری افغانستانی ها خود داری نمودند بطوری که طی سال 2017 در حدود 222 پرواز درین ارتباط لغو شدند و این پیروزی مهمی برای پناهجویان و مبارزات ضد فاشیستی بود.

اعتراض و مبارزه باید ادامه یابد. مقاومت از فرد به جمع و از جمع به کتله ها و گروههای بزرگ و توانا گسترش یابد. باید جلو پلان های امپریالیست ها را گرفت. باید در مقابل برنامه های احداث اردوگاههای آنها در ماراکو، ترکیه ، یونان و برلین را که اخیرا پلان نموده اند، ایستاد و مانع برنامه های غیر انسانی آتی آنها نسبت به پناهجویان، گردید.

این کار علیرغم مشکلات با اتحاد و همبستگی وسیع و همه جانبه همه پناهجویان (چه آنهایی که تازه آمده اند و چه آنهایی که در گذشته در آلمان اقامت داشته دارند.) و همبستگی همه جانبه ی نیروها و روشنفکران آلمان ممکن است. میتوان ذهنیت مردمان آلمان نسبت به نقشه های مرتجعانه زمامداران را روشن کرد و آگاهی شان را ارتقاء داد و بدین طریق همبستگی میان مردم آلمان و پناهجویان را گسترش داد. صدای خود را علیه اخراج اجباری پناهجویان در 23 جنوری از آلمان بلند کنیم و در همه شهرها به اعتراض بپردازیم.

جنوری 2018

Web: www.ri-awwb.com

e-mail: awwb.pm@gmail.com

Facebook.com/aworldwithoutborder